

Der er imidlertid, skal man være opmærksom på, ikke nødvendigvis nogen entydig sammenhæng mellem IFKA's tal og niveauet for efteruddannelse ude på virksomhederne.

IFKA's tal fortæller os om et fald i antallet af virksomheder, der i 2003 har efteruddannet medarbejdere, men intet om, hvorvidt det er den interne efteruddannelse, den private eller den offentligt finansierede efteruddannelse, der er reduceret.

Undersøgelsen tager heller ikke hensyn til, at der er en tendens til, at medarbejdere ofte videreuddannes på andre måder. En stadig større del af virksomhedernes kompetenceudvikling finder i dag sted i relation til medarbejdernes job og i mindre grad i forbindelse med kurser. Det er vigtigt at se tallene i det lys.

En af årsagerne til, at der er et fald i uddannelsesaktiviteterne, kan jo være, at virksomhederne er blevet opmærksomme på de nye måder at opkvalificere på. Mange virksomheder opkvalificerer i dag deres ansatte ved jobrotation, e-learning, coaching og mentorordninger. IFKA har da også i dagspressen erkendt, at deres undersøgelse ikke tager højde for disse former for mere uformel videreuddannelse og opkvalificering af medarbejderne.

Når det er sagt, skal der dog ikke være tvivl om, at Det Konservative Folkeparti gerne ser en højere aktivitet på dette område ude på virksomhederne. I en globaliseret konkurrence bliver kvalificerede medarbejdere en knap ressource og den parameter, som danske virksomheder skal være bedst til at konkurrere på.

Det er dog ikke ligegyldigt, hvordan det offentlige tilrettelægger sit engagement i voksen- og efteruddannelse. Som på alle andre områder er Det Konservative Folkeparti også her optaget af, at vi får mest udbytte af de investerede skattekrone.

Kl. 12.20

I regeringen har vi derfor gennemført en tiltrængt reform af det erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesområde, bl.a. ved en ændret form for deltagerbetaling, som målretter efterspørgslen til virksomhedernes reelle behov, og det er vi glade for.

Statstilskuddet finansierer dog fortsat langt hovedparten af uddannelsesindsatsen. Deltagerbetaling udgør i 2004 typisk mindre end 10 pct. af udgifterne.

Derudover er vi også glade for, at regeringen har oprettet regionalt forankrede institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Med denne form

for institutionsstruktur er der skabt bedre sammenhæng mellem den erhvervsrettede grund-, voksen- og efteruddannelse.

Der er sluttelig også gennemført en indholdsreform af arbejdsmarkedsuddannelserne fra den 1. januar 2004, som vil være med til at sikre en øget fleksibilitet, samtidig med at virksomhederne får et bedre overblik over de samlede efteruddannelsesmuligheder. Det er i hvert fald hensigten.

Der er altså efter vores opfattelse rimelig styr på indsatsen fra det offentlige side, men der kan være god grund til at undersøge nærmere, hvorfor dele af det private erhvervsliv har oplevet en ringere kompetenceudvikling af medarbejderstaben i de seneste år.

Aage Frandsen (SF):

Efter- og videreuddannelse er jo en helt afgørende forudsætning for, at den enkelte borger kan fungere i et demokratisk samfund og fungere på arbejdsmarkedet, og det er også en helt afgørende forudsætning for, at samfundet som helhed kan fungere i forhold til den omgivende verden. En af de råstofmuligheder, vi ligesom har at trække på, er netop, at vi har en veluddannet arbejdskraft.

Derfor er det jo bekymrende, lige så snart det viser sig, at der bliver endnu mindre efteruddannelse. Det er under alle omstændigheder et problem i Danmark, at vi efteruddanner for lidt, og det er ikke kun noget, vi ser tendenser i retning af nu, det er noget, som vi har set tidligere. Vi ligger lavt.

Derfor er det jo også tosset, når det gælder om at få folk i efteruddannelse, at man så indretter en brugerbetaling, som for en række vedkommende forøges, og som så har den konsekvens, at der er færre, der tager efteruddannelse.

Brugerbetaling skal bruges i adfærdsregulerende øjemed, og hvis vi ønsker, at folk skal have efteruddannelse, så er det ikke harmonerende at forlange brugerbetaling for nogle af de kortuddannede, for vi mener jo simpelt hen – og det tror jeg alle mener – at det er vigtigt, at de i høj grad får mere efteruddannelse.

Det er sådan i Danmark, at arbejdsgiverne betaler utrolig lidt til deres egne behov for efteruddannelse. Sammenlignet med andre lande bidrager arbejdsgiverne meget lidt til efteruddannelse. Så er spørgsmålet: Hvordan får vi dem til det? Hvordan får vi dem til at indse, at princippet om noget for noget også gælder her?